



.emcdda.europa.eu

PERSBERICHT

Wolfgang Götz, Directeur Europees Waarnemingscentrum voor Drugs en Drugsverslaving

Ter gelegenheid van de presentatie van het
Jaarverslag 2007 over de stand van de drugsproblematiek in Europa
Onder embargo t/m 22.11.2007 — 10.00 uur MET

In het *Jaarverslag 2007 over de stand van de drugsproblematiek in Europa* dat vandaag wordt gepresenteerd, komen twee fundamentele vragen aan de orde: Wat is er op dit moment bekend over drugsgebruik in Europa? En weten wij inmiddels meer over de wijze waarop drugsgerelateerde problemen op een effectieve manier aangepakt kunnen worden?

Deze vragen zijn belangrijk aangezien beleidsmakers in heel Europa, ongeacht hun politieke of ideologische overtuiging, nu inzien dat de drugsproblematiek slechts aangepakt kan worden op basis van een deugdelijke evaluatie van de beschikbare gegevens over de omvang en de aard van de problematiek en de kosten en baten van verschillende interventiemethoden. Tegen die achtergrond belicht het verslag tevens het Europese streven naar een evenwichtige en op feiten gebaseerde beleidsvorming en naar duurzame oplossingen in plaats van “gemakkelijke” oplossingen voor de korte termijn.

In Europa vormt de drugsproblematiek nog steeds een grote uitdaging voor het gezondheids- en sociaal beleid en voor de rechtshandhaving. Het is niet moeilijk om gebieden aan te wijzen die veel zorgen baren. Niettemin is het ook van essentieel belang om de geboekte vooruitgang onder de aandacht te brengen en aan te geven op welk vlak verstandige investeringen hun vruchten afwerpen.

Uit het huidige verslag blijkt dat het drugsgebruik op een aantal belangrijke gebieden is gestabiliseerd — zij het nog steeds op een historisch gezien hoog niveau — en dat er in sommige gevallen zelfs aanwijzingen zijn voor een gematigd optimisme gezien de relatief stabiele niveaus van het heroïne- en cannabisgebruik en de doorgaans lage percentages hiv-besmetting onder injecterende drugsgebruikers. Daarnaast is er sprake van een aanzienlijke stijging van nationale investeringen in preventie, behandelingen en schadebeperkende activiteiten. Ook wordt er veel meer nadruk gelegd op het terugdringen van het drugsaanbod door het handelen in en smokkelen van verdovende middelen te bestrijden en de samenwerking op dit gebied te verbeteren. Europa en haar lidstaten zijn nu ook beter voorbereid op het aanpakken van de drugsproblematiek dan tien jaar geleden. Dat is niet alleen te danken aan de Europese en de nationale drugsstrategieën en actieplannen maar ook aan de concrete maatregelen die daarvan het gevolg zijn.

Een andere positieve ontwikkeling is dat Europa een steeds grotere rol speelt bij het ondersteunen van mondiale maatregelen om de drugsproblemen te verminderen. Uit een recente analyse van de Europese Commissie is gebleken dat de EU op dit moment voor minimaal 750 miljoen euro maatregelen financiert die gericht zijn op het verminderen van de vraag en het aanbod in derde landen. Bovendien is de EU de grootste internationale donor van het Bureau voor Drugs en Criminaliteit van de Verenigde Naties (UNODC).

Het in kaart brengen van de geboekte vooruitgang is met name dit jaar van groot belang aangezien wij in Europa — en ook op internationaal niveau — aan het begin staan van een

evaluatie van de bereikte resultaten in de afgelopen periode: zo zal de Europese Commissie, met de hulp van het EWDD, in 2008 de effecten van het Europese actieplan inzake drugs (2005–2008) analyseren. Daarnaast zal de VN-Commissie voor Verdovende Middelen (*Commission on Narcotic Drugs/CND*) zich buigen over de vorderingen die zijn gemaakt bij het realiseren van de doelstellingen die tijdens de bijzondere zitting van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties (UNGASS) in 1998 zijn vastgesteld. Het EWDD zal dat laatste evaluatieproces actief ondersteunen door een gedetailleerde analyse te geven over de drugssituatie in Europa.

Internationaal gezien is het een goed teken dat de Europese drugssituatie op veel gebieden verhoudingsgewijs positief is. Door de Europese situatie te vergelijken met die in Australië, Canada en de Verenigde Staten — landen die over betrouwbare en uitgebreide gegevens beschikken over de drugsproblematiek — kan een goed inzicht worden verkregen in de relatieve omvang van dit probleem in Europa. Het cannabisgebruik bijvoorbeeld, is in Europa als geheel aanzienlijk lager dan in deze drie landen. Het amfetaminegebruik in de EU lijkt eveneens beperkt ten opzichte van andere delen van de wereld, waar het gebruik van deze drug in de afgelopen jaren juist is toegenomen.

Binnen de EU bestaan er nog steeds grote verschillen tussen landen met betrekking tot de aard en omvang van de drugsproblematiek en de wijze waarop die problematiek wordt aangepakt. Over fundamentele aspecten zijn we het echter steeds meer en meer eens, bijvoorbeeld over de noodzaak van een evenwichtig, sluitend en op feiten gebaseerd drugsbeleid en het belang van preventie, behandeling en sociale reïntegratie.

Schadebeperking — ooit een van de meer controversiële onderwerpen — maakt ook steeds vaker deel uit van een geïntegreerd pakket om de vraag naar drugs in Europa terug te dringen. Uit een verslag van 2007 van de Europese Commissie over de implementatie van de aanbeveling van de Raad van 2003 over de preventie en beperking van gezondheidsschade die samenhangt met drugsverslaving ⁽¹⁾ is gebleken dat deze aanbeveling een grote rol heeft gespeeld bij het bevorderen van de ontwikkeling en de uitbreiding van schadebeperkende activiteiten in de lidstaten. In vrijwel alle lidstaten van de EU zijn er nu substitutiebehandelingen voor opiaten beschikbaar. Uit de meest recente cijfers blijkt dat er op dit moment in Europa minstens 585 000 substitutiebehandelingen plaatsvinden. Ook voor andere soorten drugsgebruik worden meer behandelingen aangeboden. In het *Jaarverslag* wordt daarom aandacht besteed aan nieuwe en innovatieve methoden om cannabis- en cocaïneproblemen aan te pakken.

Het debat over de activiteiten die gericht zijn op het verminderen van de vraag naar drugs, spitst zich in toenemende mate toe op het identificeren van interventies met een aantoonbare effectiviteit. In het *Jaarverslag* wordt dan ook nader ingegaan op de complexiteit van het aantonen van die effectiviteit en het belang van het definiëren van normen voor kwaliteitscontroles. Elke interventie, hoe goed gefundeerd ook, zal over het algemeen weinig effect hebben indien de uitvoering ervan te wensen over laat. Daarom moeten wij ook goede praktijken in kaart brengen en kennis hieromtrent uitwisselen. Dat is ook een van de aspecten waarop een hernieuwde nadruk wordt gelegd in de herziene EWDD-regeling die in januari 2007 in werking is getreden.

Als waarnemingscentrum werken wij met cijfers en feiten en streven wij naar wetenschappelijke accuratesse en objectiviteit. Maar hoewel wetenschappelijke degelijkheid essentieel is voor ons werk, mogen wij nooit vergeten dat achter de cijfers in ons verslag mensen schuilgaan van wie het leven wordt beïnvloed en mogelijk verwoest door drugsproblemen. Achter de droge statistieken over de vraag naar behandelingen, sterfgevallen ten gevolge van drugsgebruik en crimineel gedrag, schuilen getroffen gezinnen,

verloren gegaan potentieel en kinderen die opgroeien in een onveilige omgeving. Met het oog op de ontwikkeling van een effectieve aanpak van de drugsproblematiek moeten wij de feiten weliswaar zakelijk benaderen, maar mogen wij nooit de menselijke kant van dit onderwerp uit het oog verliezen.

Noten:

(¹) http://ec.europa.eu/health/ph_determinants/life_style/drug/drug_rec_en.htm#1

Informatie over alle producten, persberichten, diensten en initiatieven die verband houden met het *Jaarverslag* is vanaf 22.11.2007 10.00 uur MET beschikbaar op:
<http://www.emcdda.europa.eu/events/2007/annualreport.cfm>